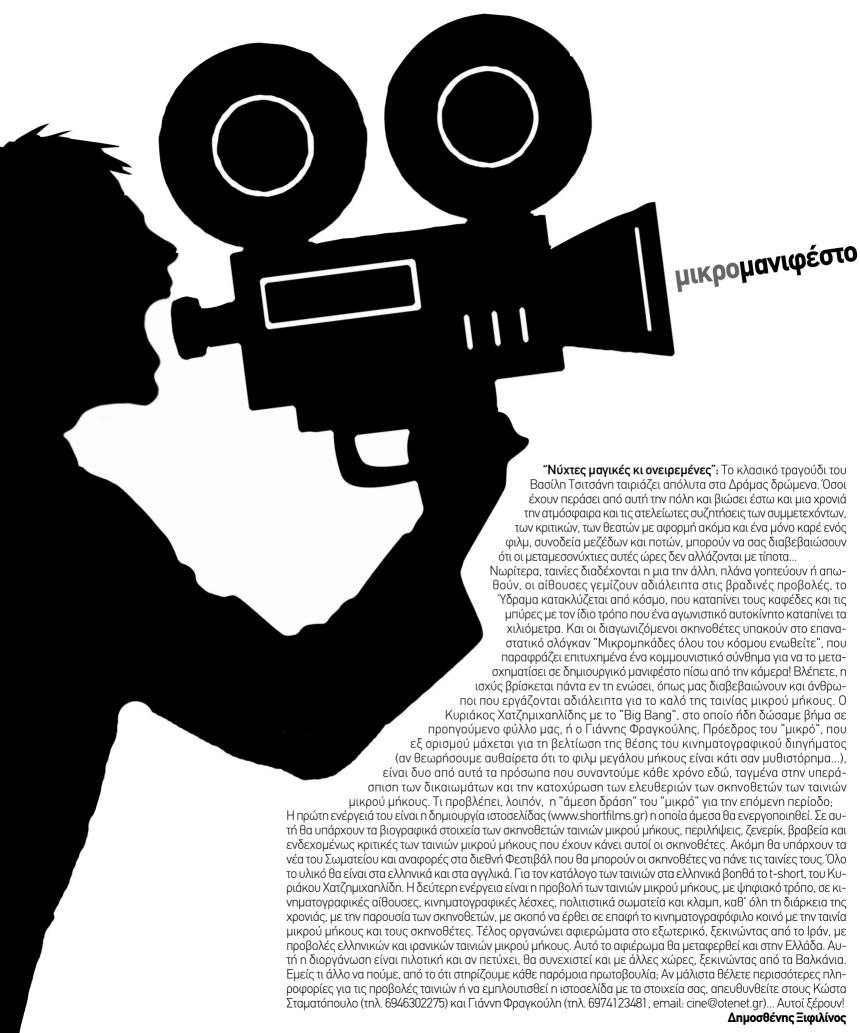
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΦΕΣΤΊΒΑΛ ΤΑΙΝΙΏΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΎΣ ΔΡΑΜΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΔΗΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

UΠΌΤΙΤλΟΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 30ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ & 13ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 05 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Αναδρομή στο παρελθόν

Σταχυολογώντας ταινίες και δημιουργούς από τα 30 χρόνια του φεστιβάλ

4η πενταετία: 1993 - 1997

Στο 16ο φεστιβάλ Δράμας, το 1993, το Α΄ βραβείο ταινίας με υπόθεση απονεμήθηκε στην ταινία του Νίκου Τριανταφυλλίδη "Τα σκυλιά γλείφουν την καρδιά μου". Στο 17ο φεστιβάλ Δράμας, το 1994, το Α΄ βραβείο μυθοπλασίας δόθηκε στην ταινία του Γιώργου Ζαφείρη "Ισμαήλ". Το 1996, στο 19ο φεστιβάλ Δράμας, ο Φίλιππος Τσίτος πήρε το Α΄ βραβείο ταινίας μυθοπλασίας για την ταινία "Τσάρλεστον". Στο 20ο φεστιβάλ Δράμας, το 1997, η ταινία που κέρδισε το Α΄ βραβείο ταινίας μυθοπλασίας ήταν το "Ιωάννα σ΄ αγαπώ" του Παντελή Παγουλάτου. Η ταινία που κέρδισε το Α΄ βραβείο στο 18ο φεστιβάλ Δράμας το 1995, ήταν το...

"Μια θέση στον ήλιο" του Κωνσταντίνου Γιάνναρη

Στην αρχή της κατάρρευσης του κομμουνισμού στο ανατολικό μπλοκ, η Αθήνα αποτελεί μια διέξοδο στη Δύση. Στην ελληνική πρωτεύουσα, λοιπόν, καταφθάνει ένα ακόμα τρένο γεμάτο οικονομικούς πρόσφυγες. Ανάμεσα στο πλήθος των απελπιστικά φτωχών είναι ένας φιλόδοξος 18χρονος Αλβανός, ο Παναγιώτης. Ενώ ο 35χρονος Ηλίας, όμορφος αλλά μόνος, κυκλοφορεί στους νεοφώτιστους δρόμους, ψάχνοντας για κάποιον που να τον αποσπάσει για λίγο από την κενή ζωή του...

Ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης γεννήθηκε το 1959. Σπούδασε στην Αγγλία.

Αμέσως μετά, άρχισε να γυρίζει ανεξάρτητες ταινίες μικρού μήκους, χαμηλού προϋπολογισμού. Ήδη από τις μικρού μήκους ταινίες του άρχισε να δημιουργείται θόρυβος γύρω από το όνομά του. Κι έχει να επιδείξει και 4 μεγάλου μήκους ταινίες πολύ σημαντικές για τον ελληνικό κινηματογράφο. Αρχικά, το "3 steps to heaven" (1995) κι έπειτα τα "Από την άκρη της πόλης" (1998), "Δεκαπενταύγουστος" (2001) και "Όμηρος" (2005). Σίγουρα είναι ένας από τους πλέον ενδιαφέροντες δημιουργούς του σύγχρονου ελληνικού κινηματογράφου.

Στο επόμενο φύλλο θα ασχοληθούμε με την πενταετία 1998 - 2002.

Θόδωρος Γιαχουστίδης

Σημείωση 1: Η μικρή έρευνα που προηγείται της συγγραφής των συγκεκριμένων κειμένων, αποδεικνύει πως δεν υπάρχει φωτογραφικό υλικό για πολλές από τις βραβευμένες ταινίες, πόσω μάλλον για τις ταινίες που γενικώς συμμετέχουν στο φεστιβάλ. Υπάρχουν φορείς που κάνουν καλή δουλειά στο συγκεκριμένο θέμα, χρειάζεται, όμως, περισσότερη βοήθεια...

Σημείωση 2: για το παραπάνω κείμενο χρησιμοποιήθηκαν ως πηγές το βιβλίο "Λεξικό ελληνικών ταινιών μικρού μήκους" της Αλίντας Δημητρίου και τα site www.dramafilmfestival.gr www.filmfestival.gr www.shortfilm.gr

Aflashback

A collection of films and filmmakers over the 30 years of the Festival

4th five year period: 1993 - 1997 At the 16th Drama Festival, in 1993, the First prize

At the 16th Drama Festival, in 1993, the First prize for film with a plot was awarded to Nikos Triantafillidis for his film "The dogs are licking my heart". At the 17th Drama Festival, in 1994, the First prize for fiction film was awarded to Giorgos Zafeiris for his film "Ishmael". In 1996, at the 19th Drama Festival, Filippos Tsitos won the First Prize for fiction film, for his film entitled "Charleston". At the 20th Drama Festival, in 1997, the film that won the First prize for fiction film was entitled "Ioanna I love you" by Pantelis Pagoulatos. The film that won the First Prize at the 18th Drama Festival in 1995 was...

"A place in the sun" by Konstantinos Giannaris.

In the early days of the downfall of communism in the eastern block, Athens was a gateway to the West. One more train arrived to the Greek capital, full of financial immigrants. In this crowd of desperately poor people there was an ambitious 18 yearold Albanian, named Panagiotis. In the meantime, 35 year-old Elias, handsome but alone, was walking in the newly lit streets, looking for someone to pull him away from his empty life for a while... Konstantinos Giannaris was born in 1959. He studied in England. Shortly after that, he started making independent low-budget short films. His name was already being discussed after his first short films. He also added four feature films to his credit, all of which are very important for Greek cinema. These are "3 steps to heaven" (1995), "From the edge of town" (1998), "Fifteenth of August" (2001) and "Homer" (2005). He definitely is one of the most interesting filmmakers of modern Greek cinema. In the next issue we will look into the years ranging from 1998 to 2002

Thodoros Giachoustidis

PS.:The short research that is performed before writing these essays has revealed that there is no available photographic material for many of the films that have received awards, and even more so for the films that just participated at the festivals. There are some institutions that are trying to remedy that situation, but they need a lot of help...

P.P.S. The sources that were used for this essay were the book "Lexicon of Greek short films", by Alinda Dimitriou and the websites www.dramafilmfestival.gr www.filmfestival.gr and www.shortfilm.gr.

Αρχισυντάκτης: Δημοσθένης Ξιφιλίνος Συντάκτες: Μαρίνα Αγγελάκη, Θόδωρος Γιαχουστίδης, Αλέξανδρος Μιλκίδης, Μαριάννα Ράντου Μεταφράσεις: Χριστίνα Σιαμίδου Σχεδιασμός: Αλέξης Κουβαριτάκης Εκτύπωση: Αrt Studio Δράμα

subtitles

Editor in Chief: Dimosthenis Xifilinos Editors: Marina Aggelaki, Theodor Giahoustidis, Alexandros Milkidis, Marianna Randou Translations: Christina Siamidou

Artwork: Alexis Kouvaritakis
Print: Art Studio Drama

Κονσταντίν Λοπουσάνσκι

Από τη Ρωσία με αγάπη

Ήσασταν μαθητής του Ταρκόφσκι και πολλοί λένε ότι, αν και έχετε αναπτύξει το δικό σας στυλ, έχετε επηρεαστεί καταφανώς από αυτόν...

Είναι απλή η εξήγηση. Ο Ταρκόφσκι ήταν καθηγητής μου στη σχολή που σπούδασα στη Μόσχα και η επιρροή που μου άσκησε ήταν μεγάλη. Από κει και πέρα ως δημιουργός προσπάθησα να φτιάξω το δικό μου στυλ. Για τους μαθητές του Λεονάρντο Ντα Βίντσι, για παράδειγμα, όλοι ανέφεραν τις επιρροές τους από αυτόν, αλλά είχαν αναπτύξει παράλληλα και το δικό τους στυλ. Έτσι συμβαίνει με κάθε εμβληματική φιγούρα. Στη σύγχρονη εποχή έχουν πει πως πολλοί σκηνοθέτες έχουν επηρεαστεί από τον Ταρκόφσκι, όπως ο Τρίερ, ο Σοκούροφ κι εγώ. Είναι αναπόφευκτο, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως ακολουθείς τον άλλον..

Το σεμινάριο έχει ως θέμα "από την αρχική ιδέα μέχρι τη μεγάλη οθόνη". Πόσο δύσκολος θεωρείτε πως είναι ο δρόμος για τον δημιουργό που είναι και σεναριογράφος και σκηνοθέτης;

Αυτό είναι ένα από τα βασικά μαθήματα που μου έχει δώσει ο Ταρκόφσκι ως φοιτητή. Όταν κάποιος ασχολείται με τον κινηματογράφο του δημιουργού, πρέπει να είναι ο απόλυτος δημιουργός. Δηλαδή, από το πρώτο βήμα μέχρι το τελευταίο να βάζει τη σφραγίδα του. Και συμφωνώ απόλυτα μ' αυτό, διότι στον κινηματογράφο του δημιουργού εάν κάποιο κομμάτι ξεφύγει από το δικό σου χέρι παύει να είναι δικό σου. Φυσικά αυτό είναι πολύ δύσκολο, αλλά υπάρχει ένα μυστικό που το κάνει πολύ... εύκολο και θα στο πω: Πρέπει στο μυαλό σου να έχεις πεντακάθαρη εικόνα τι ακριβώς θέλεις να κάνεις!

Έχει ειπωθεί πως οι καλύτερες σπουδές που μπορεί να κάνει κάποιος για να γίνει σωστός κινηματογραφιστής δεν είναι οι κινηματογραφικές, αλλά οι μουσικές, εξαιτίας της αίσθησης του ρυθμού και του τέμπο που πρέπει να έχει. Εσείς έχετε πτυχίο βιολιού. Συμφωνείτε;

Δεν μπορώ να είμαι απόλυτος μ' αυτό, όπως δεν μπορώ και να αρνηθώ πως υπάρχει σχέση, διότι πολλοί σκηνοθέτες, όπως ο Κοντσαλόφσκι, ο Ταρκόφσκι κι εγώ έχουμε μουσικές σπουδές. Γενικότερα, άνθρωπος χωρίς αίσθηση της μουσικής μπορεί να μην είναι όχι μόνο καλός σκηνοθέτης, αλλά και καλός λογοτέχνης ή ο,τιδήποτε άλλο, διότι η μουσική σού δίνει την απόλυτη αίσθηση της φόρμας. Σ' ό,τι μ' αφορά θεωρώ πως η μουσική είναι κομμάτι της δραματουργίας μου και πως, εάν δεν βρω τη μουσική για κάθε σκηνή, δεν έχει ολοκληρωθεί το σενάριο.

Μια που είμαστε σε ένα φεστιβάλ μικρού μήκους ταινιών... βλέπετε μέλλον για τη μικρού μήκους ταινία στη διανομή και την ευρύτερη αποδοχή της από το κοινό;

Προσωπικά βλέπω τη μικρού μήκους ταινία ως βήμα για τη μεγάλου μήκους. Είναι λίγοι οι δημιουργοί που ασχολούνται με τη μικρού μήκους αποκλειστικά και από θέση. Δυστυχώς, σήμερα δεν υπάρχει ενδιαφέρον από τους διανομείς. Κάποτε, όταν η Γεωργία ήταν ακόμη κομμάτι της Σοβιετικής Ένωσης, γυρίζονταν μικρού μήκους ταινίες και προβάλλονταν συλλογικά στις αίθουσες. Σήμερα, από τη στιγμή που δεν υπάρχει ζήτηση από τους διανομείς, δεν υπάρχει και κρατική χρηματοδότηση και δεν γυρίζονται πολλές μικρού μήκους ταινίες.

From Russia with love

For many he is considered a worthy heir to Tarkovsky, Bressond and Bergman, having received awards in more than twenty international festivals, with thousands of film and television screenings of his films, and a debut that made 15.000.000 tickets in 1986. After all, who is mr. Konstantin Lopushansky?

You were a student of Tarkovsky, and many people say that, even though you have developed you own style, it is obvious that you have been influenced by him...

There is a simple explanation. Tarkovsky was my professor at my school in Moscow, and his influence over me was significant. After that I tried to develop my own style as a filmmaker. Take the students of Leonardo da Vinci, for example, they all admitted to being influenced by him, but they all developed their own styles at the same time. That's what happens with every emblematic figure. In modern times it has often been said that many directors have been influenced by Tarkovsky, such as Trier, Sokurov and myself. It is inevitable, but it doesn't mean that you are following him..

The theme of the seminar is "from an idea all the way to the big screen". In your opinion, how difficult is the path for a filmmaker who is also the scriptwriter and the director?

This is one of the most basic lessons that I received from Tarkovsky while being a student. When someone is involved with the creator's cinema, he must be the absolute creator. He must place his mark from the first all the way to the last step. And I totally agree with that, since in the creator's cinema if some part of the process is removed from you hands, then it isn't yours anymore. Naturally, this is very difficult, but there is a secret that makes it very...easy and I will share it with you: you should have a very clear idea in your mind of what you are trying to do! It has been said that if someone aspires to becoming a good filmmaker, the best studies that he can pursue are not film studies, but rather music studies, because they provide a sense of rhythm and tempo. You have a degree in violin studies. Do you agree?

I can't be absolute about this, but I can't really deny that there is some truth to it, since many directors, like Konchalovsky, Tarkovsky and I have studied music as well. In general, a man without a sense of music cannot be a good director, nor can he be a good author or anything else, since music gives you an absolute feel of form. As far as I'm concerned I believe that music is a significant part of my playwriting, and if I have not found the proper music for each scene, the script is not complete.

Since we are at a short film festival...do you see a future for short films, in achieving better distribution and more acceptance by the viewing public? I personally view short films as a step towards feature films. There are very few filmmakers who involve themselves exclusively with short films just because they want to. Unfortunately, distribution companies are not showing enough interest in short films. Once upon a time, when Georgia was still a part of the Soviet Union, short films were regularly made and screened collectively in movie theaters. Nowadays, since there is no demand from distribution companies, there is no state funding and not many short films are made.

Alexandros Milkidis

Σταύρος Καπλανίδης

"Γιατί θέλεις να κάνεις σινεμά, παιδί μου;"

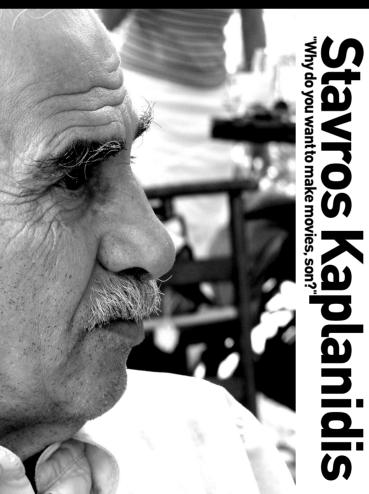
Πολύς κόσμος θυμάται την τηλεοπτική σειρά της ΕΡΤ "Λούσιας", που σκηνοθέτησε ο Σταύρος Καπλανίδης το 1989. Ομοίως και τα βραβευμένα ντοκιμαντέρ του "Σταύρος Τορνές, ο φτωχός κυνηγός του νότου" και το φετινό "Play it again, Χρήστο", αφιερωμένα στους σκηνοθέτες Σταύρο Τορνέ και Χρήστο Βακαλόπουλο, αντίστοιχα. Στη Δράμα τον συναντήσαμε στο ρόλο του Προέδρου της Κριτικής Επιτροπής του Digi 2007.

- -Πώς βλέπετε το Φεστιβάλ της Δράμας; Είναι σαν ένας καθρέφτης που βλέπεις τι γίνεται με το νέο αίμα. Πού πάει το πράγμα, αν πηγαίνει... Έχω επιθυμήσει να δω καλές ταινίες μικρού μήκους.
- -Κι από τη θέση του κριτή; Δύσκολο να είσαι κριτής. Και δεν είμαι βέβαιος αν είναι καλό να υπάρχουν τέτοιου τύπου βραβεία. Ιδιαίτερα στα νέα παιδιά. Το χρήμα είναι αμαρτία.
- -Τι πιστεύετε ότι θα ήταν καλύτερο; Για να εντοπίσεις τους καλούς και να τους βραβεύσεις, πρέπει πρώτα να φτιάξεις έναν κόλπο παιδείας. Μετά, να τους κάνεις την ένεση της αλήθειας: "Ελα δω παιδί μου, θέλεις να κάνεις σινεμά; Μπράβο! Γιατί θέλεις να κάνεις σινεμά;"... Να γίνεται ένα ξεσκαρτάρισμα.
- -Ποια είναι τα βασικά χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ένας νέος κινηματογραφιστής; Παιδεία! Και εννοώ, καλλιέργεια πνεύματος, ένα βλέμμα στραμμένο στον κόσμο και, ιδίως στο ελληνικό σινεμά, μια αρετή: να είναι ευλύγιστος, ώστε να μπορεί να αντιμετωπίσει την οποιαδήποτε αναποδιά χωρίς να χάσει την ουσία του θέματος του. Και να βλέπει ταινίες! Δεν μπορείς να

κάνεις σινεμά άμα δεν έχεις δει βωβό κινηματογράφο, τις πρώτες ταινίες μικρού μήκους του Πολάνσκι. Αν δεν έχεις μυηθεί σε γραφές όπως "ο Τζίμης ο Τίγρης" του Παντελή Βούλγαρη και στις ταινίες του Σταύρου Τορνέ.

- -Την τελευταία σας ταινία τη γυρίσατε ψηφιακά. Είστε υπέρ της χρήσης ψηφιακών μέσων; Γιατί όχι; Και θα ήθελα να τονίσω την αδικία του νόμου θα τον αλλάξουνε νομίζω τώρα που υποχρεώνει τις ταινίες, για να πάνε στα Κρατικά Βραβεία, να είναι γυρισμένες σε φιλμ. Η μεταφορά είναι ένα τεράστιο έξοδο: Δύσκολο να ανταποκριθεί κάποιος, ιδίως ένας πιτσιρικάς κινηματογραφιστής. Εμένα μ΄ αρέσει να δουλεύω στο φιλμ. Όμως το βίντεο είναι πιο φθηνό... Οι νέοι πρέπει να ξέρουν καλά να το ελέγχουν. Να μην κάνουν αλόγιστη χρήση. Αλλιώς φτιάχνεις μόνο νεκρές φόρμες. Πέφτεις σε φλυαρίες αφηγηματικές, στη φόρμα, στο περιεχόμενο. Κινδυνεύεις να χαθείς. Στον κινηματογράφο όλη η ιστορία είναι πιο μυστική. Ο κόσμος είναι προσηλωμένος. Οι νέοι ίσως δεν έχουν συνειδητοποιήσει αυτή την αναγκαιότητα της προσήλωσης. Αν ο Τορνές ζούσε σήμερα και είχε αυτή την ευκολία, θα έκανε θαύματα. Το μέσο δε λείπει πια. Δεν χρειάζονται πια εκατομμύρια για να κάνεις μια ταινία! Χρειάζεται μυαλό... καλλιέργεια... παιδεία... Έχεις κλάψει ποτέ σου, έχεις χτυπηθεί, έχεις πονέσει; Αν όχι, κάνε κάτι άλλο!
- -Εσείς γιατί κινηματογραφείτε; Βλέπεις αλλιώς τον κόσμο... Σκηνοθέτης είναι ίσως μια δεύτερη ζωή. Όπου δεν φτιάχνεις, κατά ανάγκη, πράγματα που βολεύουν εσένα...

Μαρίνα Αγγελάκη

A lot of people remember the ERT (National Radiotelevision) television show "Lucias", which was directed by Stavros Kaplanidis in 1989. Same goes for his prize-winning documentaries "Stavros Tornes, the poor hunter of the south" and this year's "Play it again, Christos", dedicated to directors Stavros Tornes and Christos Vakalopoulos respectively. We had the chance to meet him in Drama, this time under his role as President of the Jury of the Digi2007.

- **-What do you think of the Drama Festival?** It's like a mirror that allows you to see what's going on with the new blood. Where is it going, if it's going anywhere...I have really missed watching good short films.
- **-What's it like watching from a judging viewpoint?** It is hard to be a judge. And I am not very sure if it's a good thing to have such awards. Especially for young kids. Money is sin.
- **-What would be a better solution?** In order to find the good ones and reward them, you should first create an education bay. Then you should inject them with truth serum: "Come here, son, you want to make movies? Well done! Why do you want to make movies?"...There should be a weeding out process.
- **-Which are the main attributes that a new filmmaker should possess?** Culture! By that I mean, a cultured mind, a look to the world and, especially for Greek cinema, a virtue: to be flexible, so as to be able to deal with any adversity without losing track of his purpose. And to watch films! You cannot make a film unless you have watched silent films, or the first short films by Polanski. Or if you have not been initiated to creations like "Jimmy the Tiger" by Pantelis Voulgaris or the films of Stavros Tornes.
- **-Your last film was shot digitally. Are you in favor of digital technology?** Why not? And I would like to point out how unfair the law is it will be changed, I think that all films that want to participate in National Awards should be shot in cellulite. Having to transfer from one media to another is a huge expense. It is very hard for someone to comply, especially for a young filmmaker. Myself, I like working with cellulite. But video is much cheaper... Young filmmakers should know how to control it, and not overuse it. Otherwise you are only creating dead forms. You start babbling on with the narration or the content. You risk getting lost. In the cinema the whole story is much more secretive. The crowd is very concentrated. The young ones may not have realized the necessity of such concentration. If Tornes were alive today and had these means available, he would perform miracles. The means are available now. You don't need millions to make a film anymore! You need brains...culture...education...Have you ever cried, ever been hit, ever been in pain? If not, then go do something else!
- **-Why are you a filmmaker?** It gives you another way to look upon the world...Being a director is like living a second life. Where you don't necessarily always make things that you like...

Marina Aggelaki

Μπάμπης Καραλής

The moonmaker Όντας ζωγράφος προσπάθησα να έχω μια περισσότερο εικαστική ματιά. Η ταινία είναι η εικονογράφηση ενός μύθου που έχει να κάνει με τη γέννηση του φεγγαριού.

Babis Karalis

The moonmaker Since I am a painter I tried to have a relevant perspective. This film is an illustration of a myth regarding the birth of the moon

Άγγελος Αλετράς

Silence

Έχω την εντύπωση πως το τμήμα digi που εισάχθηκε φέ-τος πρέπει να μην υποβαθμι-, αλλά να συνεχίσει να υπάρχει, διότι το να αντλήσεις πόρους για μια μικρού μήκους ταινία είναι από δύσκολο έως αδύνατον για έναν ανεξάρτητο κινηματογραφιστή. Πρέπει να γίνει μια προσπάθεια προώθησης, ακόμα και διανομής της μικρού μήκους ταινίας.

Aggelos Aletras

Silence

I believe that the digi section that was introduced this year should not be downgraded, but it should continue to exist, because it is very difficult for an independent filmmaker to find resources in order to make a short film. An effort should be made to promote as well as to distribute short films

7

Γιώργος Γαλανόπουλος

Materia

Η ταινία "Ματέρια" ασχολείται με την παράλληλη ροή του χρόνου σε διαφορετικές πραγματικότητες, όπου ο ήρωας συναντά το υποσυνείδητο του. Είναι η δεύτερη ταινία μικρού μήκους πού γυρίζουμε με προσώπικά μας έξοδα, με αποκλειστικό κίνητρο την αγάπη και το πάθος γία τον κινηματογράφο.

Giorgos Galanopoulos

Materia
The film "Materia" concerns the parallel flow of time in different realities, where our hero meets his unconscious. It is the second short film we make with our own money, our only motivation being the love and passion we feel for the cinema.

Γρηγόρης Ρέντης Μουζήτησες να

περιμένω

Αν και το ντοκιμαντέρ έχει μεγαλύτερη παράδοση στον Ψηφιακό κινηματογράφο, εδώ επιχείρησα να προσεγγίσω το θέμα με μυθοπλαστικό τρόπο, προσπαθώντας να βρω μια διαφορετική διέξοδο στην προσέγγιση του αντικει-

Grigoris Rentis

You asked me to wait Even though documentaries have great tradition in digital cinema, I tried to have a more fictional approach in this film in an effort to find a different perspective in ap-

proaching of the subject.

Δημήτρης Παπαθανάσης

Ο Πυραμίδα

Το σενάριο γράφτηκε πέρσι τέτοια εποχή και έχει να κάνει με τη βία σε μ<u>ι</u>α πατριαρχική οικογένεια. Τα γυρίσμα-τα έγιναν τον Μάρτιο σε ένα Σαββατοκύριακο μετά από 2 μήνες πρόβας. Χάρηκα πολύ που ήρθα στο Φεστιβάλ και είναι η πρώτη φορά που παίρνω μέρος

Dimitris Papathanasis A Pyramid

The script was written at this time last year and deals with the subjéct of violence in a patriarchal family. The shootings were completed during a single weekend in March after 2 months of re-hearsals. I am very happy to participate for the first time in the Festival.

Πάρης Πατσουρίδης

Black tie

Ζώντας στο σπίτι της διαφθοράς, με μόνη συντροφιά το χρυσόψαρο αρ. 268, ένας μοναχικός υπηρέτης αναζητά διέξοδο σε προβλήματα κάθε αποτυχημένου που είναι ακόμη ζωντανός.

Paris Patsouridis

Black tie

A lonely servant who lives in a corrupted house, with goldfish No 268 as his sole mate, is in search of a solu-tion to the problems encountered by every loser who is still alive

Γιάννης Γεωργίου

After taste Ο σύζυγος διασκεδάζει όταν η σύζυγος λείπει σε ταξίδι. Πόσο ειλικρινείς είναι μεταξύ τους και πόσο απέναντι στους εαυτούς τους:

Giannis Georgiou

After taste The husband has fun when the wife is on a trip. How sincere are they with each other and with themselves?

Γιάννης Κορρές A love and blood story in a cruel world

Με ευχαριστεί πάρα πολύ το γεγονός ότι έχει αρχίσει από φέτος το τμήμα του digi, γιατί πιστεύω ότι μέσα από αυτό μπορούν να προωθηθούν . πολλοί νέοι δημίουργοί.

Gianis Korres

A love and blood story in a cruel world I an very glad that there is a digi section this year, because I believe that it can promote the work of young filmmakers.

Καλαϊτζόπουλος

 Μουσική δωματίου Η ταινία ξεκίνησε ως μια εργασία για τη σχολή. Αφορμή για τη στείλω προς τα έξω ήταν η πρόταση ενός καθηνητή μου, και τελικά έφτασε εδώ που έφτασε. Τέτοιου είδους φεστιβάλ είναι πολύ σημαντικά για την προώθηση των μικρού μήκους παραγωγών

Periclis Kalaitzopoulos

Chamber music

This film started as a school essay. A professor of mine urged me to show it to bigger audiences and it finally ended up here. Festivals of this kind are very important for the promotion of short film productions.

Ορφέας Περετζής Small talk

Είναι μια ρομαντική κομεντί που πραγμάτεύεται τις ανθρώπινες σχέσεις. Η κοπέλα κεντρικός χαρακτήρας είναι απομονωμένη και δυσκολεύεταί να επικοινωνήσει με τους άλλους, παρόλο που ζει σε μια μεγάλη πόλη, γι' αυτό και βρίσκει διέξοδο στην τηλεφωνική "κουβεντούλα"

Orfeas Peretzis

Small talk

It is a romantic comedy that deals with human relationships. The girl - the main character -feels isolated and finds it difficult to communicate with other people, even though she lives in a big city, and that is why she turns to phone "chats"

Φώτης Σκουρλέτης

Βεντέτα

Το θύμα και ο κυνηγός. Ένα ζήτημα τιμής. Το συμβόλαιο θανάτου παραμένει ανοιχτό.

Fotis Skourletis

Vendetta

The victim and the hunter. A question of honor. A death contract is still open...

Έχουν συνηθίσει να μιλούν με τη γλώσσα του σινεμά. Αυτή την εβδομάδα, οι σκηνοθέτες του Φεστιβάλ μας βάζουν και... Υπότιτλους!

They are used to speaking with the language of the cinema. This week the directors of the Festival are offering... Subtitles!

Επιμέλεια:

Αλέξανδρος Μιλκίδης, Μαριάννα Ράντου **Editorship:**

Alexandros Milkidis, Marianna Randou

Έχουν συνηθίσει να μιλούν με τη γλώσσα του σινεμά. Αυτή την εβδομάδα, οι σκηνοθέτες του Φεστιβάλ μας βάζουν και... Υπότιτλους!

They are used to speaking with the language of the cinema. This week the directors of the Festival are offering... **Subtitles!**

Επιμέλεια:Αλέξανδρος Μιλκίδης, Μαριάννα Ράντου **Editorship:**Alexandros Milkidis, Marianna Randou

Giannis Gaitanidis Transit A story about survival.

Γιώργος Ναλπαντίδης ⑤ Diary of a madman

Εύχομαι να πάει καλά και το φετινό Φεστιβάλ, μιας και είναι ο μόνος θεσμός που δίνει την ευκαιρία στη μικρού μήκους ταινία να προβληθεί σ' ένα σοβαρό περιβάλλον.

Giorgos Nalpantidis

Diary of a madman

I wish great success to the Festival, since it is the only institution that seriously promotes short films

Χριστίνα Κατσιαδάκη

占 Το βήμα της μούσας

Ο Μίλτος είναι ένας νεαρός μουσικός που ζει σε ένα ημιυπόγειο διαμέρισμα. Η έμπνευσή του προέρχεται από μια κοπέλα που περνάει κάθε μέρα έξω από το παράθυρό του. Δεν την έχει δει ποτέ, όμως γράφει ένα μουσικό κομμάτι εμπνευσμένο από τα βήματά της. Θα τολμήσει ποτέ να βγει και να τη γνωρίσει από κοντά;

Christina Katsiadaki

A Marching muse

Miltos is a young musician that lives in a semi-basement apartment. His inspiration is a girl that he sees every day passing outside his window. He has never seen her face, but he writes a musical piece which is inspired by her steps. Will he ever dare go outside and meet her?

Βασίλης και Τάσος Γουδέλης

Ο δολοφόνος της λεωφόρου
 Είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με τη

συμμετοχή μας στο Φεστιβάλ και το κλουβί με τις τρελές έρχεται πάνω να τα σπάσει.

Vasilis and Tasos Goudelis

The highway killer

We are very pleased to participate in the Festival and the "birdcage" is coming here to destroy everything.

Φίλιππος Μπουραΐμης

Ο Παντομίμα

Η ιδέα της ταινίας ξεκίνησε την εποχή που έκανα κι εγώ παντομίμα, έζησα τη ζωή αυτών των ανθρώπων και ήθελα να δείξω προς τα έξω πως αυτό το τόσο επικοινωνιακό επάγγελμα είναι εντέλει τόσο μοναχικό.

Philippos Bouraimis

The mime

The idea to make this film came to me at the time that I was doing pantomime. I personally lived the lives of those people and I wanted to show how this communicative profession can be so lonely.

Ανθή Νταουντάκη

🕭 Εν θερμώ

Δύο άγνωστοι μεταξύ τους ήρωες στην ίδια πόλη μια μέρα του Αυγούστου και η ασφυξία της ρουτίνας που οδηγεί σε μια κωμικοτραγική καταδίωξη για ασήμαντη αφορμή.

Anthi Daountani

Sunny Day

Two strangers in the same town in August, and the suffocating routine leads to a tragicomic pursuit for a meaningless

Anna Ríska

Χάρης Σταθόπουλος

Δ Ισόγειο

Είναι η δεύτερη φορά που συμμετέχω στο Φεστιβάλ και είμαι πολύ χαρούμενος που ξαναβρίσκομαι εδώ. Είχα πολύ ωραία εμπειρία την άλλη φορά και ελπίζω αυτή τη φορά να είναι ακόμα καλύτερα.

Haris Stathopoulos

Ground floor

It is my second participation in the Festival and I am very happy to be back. It was a very nice experience and I hope this year it will be even greater.

Χρόνης Θεοχάρης

Στον κήπο

Η ταινία είναι ένα κινηματογραφικό παιχνίδι γύρω από τις αγωνίες μας για τη ζωή και τη σύγκρουσή τους με την πραγματικότητα, "επίτηδες" ανοιχτή σε ερμηνείες. Ως εκ τούτου περιμένω κι εγώ με αγωνία τη συνάντησή της με το κοινό.

Chronis Theocharis

In the garden

This film is a cinematic game that deals with our anxieties about life and their conflict with reality? it is "purposely" open to various interpretations. Therefore I am also anxious about the encounter of my film with the public.

Δημήτρης Εμμανουηλίδης

 Ωμος προς ενοικίαση "ώμος προς ενοικίαση" είναι μια ταινία επιστημονικής φαντασίας, δύσκολη ως παραγωγή, που δε θα είχε γίνει χωρίς το ταλέντο και την προσπάθεια πολλών ανθρώπων. Τους ευγνωμονώ

Dimitris Emmanouilidis

Shoulder for hire

The film "shoulder for hire" is a science fiction film. It was a difficult film to produce and we succeeded thanks to the talent and the effort of many people. I am very grateful to them.

Μαριτίνα Πάσσαρη

Πρώτη φορά

Ελπίζω να μη βρέχει και να μπορέσει ο κόσμος να δει τις ταινίες και να πάει πολύ καλά το Φεστιβάλ.

Maritina Passari

First Love

I hope it will not rain and that people will go and see the films, and that the Festival will be successful.

Δημήτρης Αποστόλου

🕭 Στη σκιά

Είμαι πολύ ευτυχής που συμμετέχω στο Φεστιβάλ. Η ταινία έγινε με πολλή αγάπη και αφοσίωση από φίλους και γνωστούς. Άλλωστε μιας και χρήματα δεν υπάρχουν, αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να γυρίζονται ταινίες σήμερα.

Dimitris Apostolou

In the shadows

I am very happy to participate in the Festival. This film was made with a lot of love and dedication by friends and acquaintances. Since money is scarce, this is the only way to make films nowadays.

Βανέσσα Ζουγανέλη

Τζίνα Ντοστογιέφκι

Η ταινία έχει γυριστεί σε σινεμασκόπ και είναι η πρώτη ελληνική παραγωγή που χρησιμοποιεί το digital intermediate. Είναι βασισμένη σε αληθινή ιστορία που μου διηγήθηκε ένας πρώην φαροφύλακας...

Vanessa Zouganeli

Gina Dostoyevsky

This film has been made in cinemascope and is the first Greek production that uses digital technology. It is based on a true story that a lighthouse keeper once told me....

Κωνσταντίνος Πιλάβιος

Τι είναι αυτό;

Πατέρας και γιος κάθονται σε ένα παγκάκι στο σπίτι. Ξαφνικά, απέναντί τους κάθεται ένα σπουργίτι...

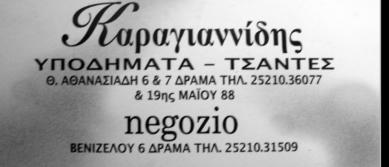
Konstantinos Pilavios

♦ What is that?

A father and his son are sitting on a bench at home. Suddenly, a sparrow sits in front of them...

MUNICIPAL ENTERPRISE DRAMA SHORT FILM **FESTIVAL**

MINISTRY OF CULTURE

MUNICIPALITY OF DRAMA

DAILY NEWSPAPER OF THE 30TH GREEK AND 13TH INTERNATIONAL DRAMA SHORT FILM FESTIVAL ISSUE NUMBER 05 / FRIDAY 21 SEPTEMBER 2007

have visited this city and who have experienced the atmosphere and the endless discussions between participants, critics and spectators over the films can assure you that the hours after midnight are priceless...

Earlier, the films were being screen one after another, the images would charm or repulse the viewers, the movie theaters would be filled to capacity for the late-night screenings, the "Ydrama" was filled with people gulping down coffee and beer in the same way that a race car would gulp down the miles. And the competing directors are flocking to the motto "Short-filmers from all over the world, get together", which successfully paraphrases a communist motto in order to transform it to a creative manifesto behind the camera! You see, there is always strength in union, say the people who constantly strive for the future of short films. Kyriakos Xatzimichailidis with the film "Big Bang", which we presented in a previous issue, and Giannis Fragoulis, the president of "short", who by default is fighting for the promotion of the cinematic short story (if we arbitrarily consider that feature films are something like a novel...), are two of the faces that are here every year, dedicated to defending the rights and supporting the freedom of liberty of the short film directors. So what is in store for "direct intervention"

by "short" for this coming period?

The first action is the creation of a website (www.shortfilms.gr) which will be active very soon. In this website one can find the curriculum vitae of short film directors, summaries, generics, awards and possibly criticism for short films made by these directors. There will also be news of the Union and reports about the international Festivals where directors can take their movies to. All this material will be in Greek and in English. For the Greek film catalog substantial help will be provided by t-short of Kiriakos Xatzimichailidis. The second action is the digital screening of short films in movie theaters, film clubs, cultural unions and clubs throughout the year, with the presence of the directors, in order to bring the film-loving public closer to the short films and their directors. Finally, it will organize events abroad, starting with Iran, where Greek and Iranian short films will be screened. This event will also move to Greece. This is a pilot event, and if it is successful, it will continue to other countries, starting from the Balkans. What else can we say, except that we are fully behind any effort such as this. Furthermore, if you would like more information about movie screenings, or you would like to place your data on the website, please contact Kostas Stamatopoulos (phone number 6946302275) and Giannis Frangoulis (phone number 6974123481, email: cine@otenet.gr)...They know!